

PEWNE UOGÓLNIENIE.

FAKT. Niech $f: M^m \rightarrow N^n$, $m > n$, i niech PCN będzie podwymiłnością złożoną z szeregu wartości własnych f . Wówczas $f^{-1}(p)$ jest podwymiłnością w M równą $m-n+p$.

Dowód:

Przedstawiamy lokalnie PCN jako $\left\{ \begin{matrix} (x_1, \dots, x_n) \\ x_{p+1} = \dots = x_n = 0 \end{matrix} \right\}$

oraz rozumiemy tutaj $\pi(x_1, \dots, x_n) = (x_{p+1}, \dots, x_n)$

otrzymujemy że lokalnie $f^{-1}(p) = (\pi \circ f)^{-1}(\underbrace{0, \dots, 0}_{n-p}, 0)$

ponyżej

$(0, \dots, 0)$ jest wartością własną $\pi \circ f$ (tzn $\forall x \in f^{-1}(p)$
 $\text{rank}(\pi \circ f, x) = n-p$
 bo $D_x \pi \circ f = D_{f(x)} \pi \circ D_x f$)

Dalej stosujemy lokalnie poprzedni fakt

otrzymując, że

$U \cap f^{-1}(P)$ jest podzbiorem w U

dla lokalnych otoczeń ^{niepustych} UCM pokrywających $f^{-1}(P)$.

To wystarczy, by twierdzić że $f^{-1}(P)$ jest podzbiorem w M . \square

PRZYKŁAD. $M_{2 \times 2}(\mathbb{R}) = \left\{ \begin{pmatrix} x & y \\ z & t \end{pmatrix} : x, y, z, t \in \mathbb{R} \right\} \cong \mathbb{R}^4$.

det: $M_{2 \times 2}(\mathbb{R}) \rightarrow \mathbb{R}$, $\det(x, y, z, t) = xt - yz$, to gładka funkcja.

FAKT. Dowolna niezerowa macierz $\begin{pmatrix} x & y \\ z & t \end{pmatrix}$ jest punktem regularnym det.

$$\begin{aligned} \text{D-d: } D \det \begin{pmatrix} x & y \\ z & t \end{pmatrix} &= \left(\frac{d(\det)}{dx}, \frac{d(\det)}{dy}, \frac{d(\det)}{dz}, \frac{d(\det)}{dt} \right) = \\ &= (t, -z, -y, x) \stackrel{\Delta}{\neq} (0, \dots, 0) \end{aligned}$$

macierz 4×1

Stąd rank $[D \det \begin{pmatrix} x & y \\ z & t \end{pmatrix}] = 1$, czyli rank $(\det, \begin{pmatrix} x & y \\ z & t \end{pmatrix}) = 1$. \square

WNIOSEK

• Dowolna linia $\neq 0$ jest wartościowo regularna det.

D-d. jeśli $\det \begin{pmatrix} x & y \\ z & t \end{pmatrix} = a \neq 0$, to $\begin{pmatrix} x & y \\ z & t \end{pmatrix} \neq \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$. \square

$SL(2, \mathbb{R}) = \left\{ \begin{pmatrix} x & y \\ z & t \end{pmatrix} : \det \begin{pmatrix} x & y \\ z & t \end{pmatrix} = 1 \right\}$ - grupa

Z powyższych wzorów wynika, że $SL(2, \mathbb{R}) = \det^{-1}(1)$
jest 3-wymiarowa podmanifoldem w \mathbb{R}^4 , w szczególności
jest wartościowa!

Ponadto, nasze polowe ze operacji grupowe mnożenie

$[SL(2, \mathbb{R}) \times SL(2, \mathbb{R}) \rightarrow SL(2, \mathbb{R}), (g, h) \mapsto (g \cdot h)]$ oraz

odwrócenie $[SL(2, \mathbb{R}) \rightarrow SL(2, \mathbb{R}), g \mapsto g^{-1}]$ są gładkie.

UWAGA. Różne inne grupy macierne są wartościowymi z gładkimi dzierwaniami grupowymi, czyli tzw. grupami Liego.

WŁAŚCIWOŚCI PODPRZEMALNOŚCI

(0) włożenie przez inkluzję $i: N \hookrightarrow M$ jest gładkie

(1) obcięcie gładkiej $f: M \rightarrow N$ do podmanifoldu $P \subset M$ - jest gładkie

(bo $f|_P = f \circ i$)

(2) podzbiór w podmanifoldzie jest podmanifoldem (złoty wstążki jest włożeniem)

(3) Jeśli $P_1 \subset M_1, P_2 \subset M_2$ są podmanifoldami, to $P_1 \times P_2 \subset M_1 \times M_2$ jest podmanifoldem.

• każde pole wektorowe $X \in \mathfrak{X}(TM)$ jest włożeniem $M \xrightarrow{X} TM$.

PRZESTRZENI STYCZNA (W PUNKCIE) DO PODROZMAIŃCOCI.

7

NCM podmaistości, $p \in N$

- $C_p N \subset C_p M$, a ponadto ^(dla $\gamma_1, \gamma_2 \in C_p N$ zdefini.) $\gamma_1 \stackrel{N}{\sim} \gamma_2 \Leftrightarrow \gamma_1 \stackrel{M}{\sim} \gamma_2$ [CW]
- stąd wynika, że $T_p N = C_p N / \sim$ w naturalny sposób wchodzi się (niezrównoważowo) w $T_p M = C_p M / \sim$
- Zdefiniuj nawet więcej

FAKT. $T_p N$ jest podprzestrzenią wektorową w $T_p M$.

Doniósł: powyższe naturalne włożenie $T_p N$ jako podprzestrzeni w $T_p M$ jest identyczne z różniczką inkluzji $d\iota_p: T_p N \rightarrow T_p M$, $\iota: N \rightarrow M$ [Inkluzja jest zgodna]. \square

WIĄZKA STYCZNA PODROZMAIŃCOCI.

FAKT. Jeśli NCM jest studium podmaistości, to cała styczna TN jest zgodna podmaistością w TM.

Doniósł (szkielet): Lokalnie N w M wygląda jak $\mathbb{R}^n \times 0$ w $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^{m-n}$,

a stąd wynika, że lokalnie TN w TM wygląda jak

$$(\mathbb{R}^n \times 0) \times (\mathbb{R}^n \times 0) \subset (\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^{m-n}) \times (\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^{m-n}).$$

Po odpowiednim sprecyzowaniu współrzędnych mamy tezę. \square

UWAGA. Jeśli (U, φ) jest taką mapą na normalności M ,
że dla podnormalności $N \subset M$ zachodzi

$$\varphi(U \cap N) = \{(x_1, \dots, x_m) \in \varphi(U) : x_{n+1} = \dots = x_m = 0\}$$

i jeśli $p \in U \cap N$, to $T_p N$ jako podprzestrzeń w $T_p M$
jest rozpięta przez wektory $\frac{\partial}{\partial \varphi_1}(p), \dots, \frac{\partial}{\partial \varphi_n}(p)$.

Rzeczywiście, jeśli $V \in T_p N$ to $V = [\gamma, t_0]$

$$\text{gdzie } \gamma: (a, b) \rightarrow N, \gamma(t_0) = p$$

Wtedy w mapie (U, φ) krzywa $\varphi \circ \gamma$ ma zerujące się współrzędne

$$\text{pomijając } n, \text{ zatem } (\varphi \circ \gamma)'(t_0) = ((\varphi \circ \gamma)'_1(t_0), \dots, (\varphi \circ \gamma)'_n(t_0), 0, \dots, 0)$$

$$\text{To oznacza, że } V = \sum_{i=1}^n (\varphi \circ \gamma)'_i(t_0) \frac{\partial}{\partial \varphi_i}(p).$$

PEWNIESZY DOWÓD FAKTU, ŻE

jeśli $N \subset M$ jest podrozmiernością, to $TN \subset TM$ także jest podrozmiernością.

Niech (U, φ) będzie mapą atlasu, że

$$\varphi(U \cap N) = \{(x_1, \dots, x_m) \in \varphi(U) : x_{n+1} = \dots = x_m = 0\}.$$

Rozważmy stonogę mapę $(TU, \tilde{\varphi})$ na TM
i zbadajmy zbiór $\tilde{\varphi}(TU \cap TN)$.

Ponieważ dla $X \in TM$, $X = \sum_{i=1}^m a_i \frac{\partial}{\partial x_i}(p)$, zachodzi

$$\tilde{\varphi}(X) = (\varphi(p), a_1, \dots, a_m),$$

widąc że

$$\tilde{\varphi}(TU \cap TN) = \{(x_1, \dots, x_m, a_1, \dots, a_m) \in \tilde{\varphi}(TU) = \varphi(U) \times \mathbb{R}^m : \\ : x_{n+1} = \dots = x_m = 0 \text{ oraz } a_{n+1} = \dots = a_m = 0\}.$$

Po odpowiednim spiermutowaniu współrzędnych

$(x_1, \dots, x_m, a_1, \dots, a_m)$ widząc, że mapy postaci $\tilde{\varphi}$ j.w.

zaświadcza, że TN jest podrozmiernością w TM .

UWAGA.

Niech $i_N: N \hookrightarrow M$ będzie odwzorowaniem włożenia podprzestrzeni $N \subset M$. Wówczas odwzorowanie włożenia

$i_{TN}: TN \hookrightarrow TM$ jest tożsamy z odwzorowaniem stycznym

$$d_{i_N}: TN \rightarrow TM.$$

Uzasadnienie: w obydwu przypadkach odwzorowania i_{TN}

oraz d_{i_N} , wektor $V \in TN$ reprezentowany kruszą (γ, t_0)

przedchodzi wektor z TM reprezentowany kruszą $(i_N \circ \gamma, t_0)$.

